

Пролѣтъ.

Пролѣтъ! Ето те, дойде най-сетнѣ ти!

Пекна слънцето, стопи снѣговетѣ, разгони студенитѣ вѣтрове и подѣ неговитѣ топли лъчи крѣпка трѣвица, като зеленѣ килимѣ, покри земята!

Събуди се кокичето ранобудно и издигна гиздавата си бѣла главица. Цѣвна и кукуряка.

Всѣки день се събуждатъ отъ дълбокия зименѣ сънѣ, напѣпватъ и цѣвтятъ цвѣта и дървета.

Ластовичкитѣ си дойдоха пакъ у насъ и весело зачуруликаха въ старитѣ си гнѣзда. Дългокракъ, червеноклюнѣ щъркъ тамъ нейдѣ, застаналъ на единѣ кракъ, трака съ клюна си и весело се припича на слънце.

Овчарѣтъ съ шарена свирка изкарва овчитѣ на паша.

Гледайте, гледайте, какъ весело скачатъ и блѣятъ милитѣ агънца!

А тамъ пѣкъ на зелената поляна, дѣца тичатъ, гонятъ се, смѣятъ се,—бератъ кокиче и минзухаръ!